

Αξιότιμες κυρίες, αξιότιμοι κύριοι, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι,

σας ευχαριστώ πολύ που με τιμήσατε με την ψήφο σας και με εκλέξατε με αυτό το αδιαμφισβήτητο αποτέλεσμα.

Για τους περισσότερους από εσάς σε αυτό το Κοινοβούλιο ήμουν μέχρι αυτή τη στιγμή της εκλογής μου ο πρόεδρος μιας άλλης πολιτικής ομάδας. Με τιμά η εμπιστοσύνη που δείξατε και σήμερα στο πρόσωπό μου. Θα εργασθώ με όλες μου τις δυνάμεις για να μην διαψεύσω την εμπιστοσύνη που μου δείξατε και για να δώσω στο Κοινοβούλιό μας ισχυρή φωνή! Επιθυμία μου είναι να ασκήσω το αξίωμά μου ως Πρόεδρος του Κοινοβουλίου με τέτοιο τρόπο ώστε όσοι με ψήφισαν σήμερα να αισθανθούν υπερήφανοι για την ψήφο που μου έδωσαν και όσοι δεν με ψήφισαν να εκπλαγούν θετικά.

Θα είμαι ο Πρόεδρος όλων των Βουλευτών και θα υπερασπίζομαι τα δικαιώματά τους!

Απευθύνω θερμές ευχαριστίες σε εσάς, Πρόεδρε Buzek. Ήσασταν ο πρώτος Πρόεδρος θεσμικού οργάνου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο οποίος προέρχεται από τα κινήματα υπέρ της ελευθερίας στην Ανατολική Ευρώπη και έχετε καταστεί σύμβολο του θριάμβου της δημοκρατίας!

Αναλαμβάνω σήμερα αυτό τα αξίωμα με πλήρη συναίσθηση των ευθυνών μου. Η Ευρώπη διέρχεται μια θυελλώδη περίοδο. Για πολλούς ανθρώπους στην Ευρώπη οι καιροί είναι πολύ δύσκολοι. Οι γονείς μου ανήκαν σε μια γενιά που είχε ως αξίωμα: «Τα παιδιά μας πρέπει να ζήσουν μια καλύτερη ζωή από αυτή που ζήσαμε εμείς». Και πραγματικά ζούμε μια καλύτερη ζωή! Δεν έχουμε όμως πλέον την βεβαιότητα ότι τα παιδιά μας θα ζήσουν μια τόσο καλή ζωή όπως αυτή που ζούμε εμείς. Εξ αιτίας της οικονομικής κρίσης έχει αυξηθεί η φτώχεια σε πολλές χώρες και η ανεργία έχει λάβει δραματικές διαστάσεις ιδιαίτερα ανάμεσα στους νέους. Οι πολίτες διαδηλώνουν στους δρόμους της Ευρώπης κατά ενός οικονομικού συστήματος στο οποίο ορισμένοι ολίγοι προσπορίζονται τα κέρδη, τα βάρη όμως των απωλειών επωμίζεται το σύνολο των πολιτών· ενός συστήματος στο οποίο κυριαρχεί διαρκώς περισσότερο η εντύπωση ότι ανώνυμοι οίκοι αξιολόγησης στη Νέα Υόρκη έχουν μεγαλύτερη δύναμη από τις δημοκρατικά εκλεγμένες κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια. Αυτή η κρίση εμπιστοσύνης στην πολιτική και στους θεσμούς της απειλεί να κλονίσει και την εμπιστοσύνη στο ευρωπαϊκό εγχείρημα. Πολλοί άνθρωποι παρακολουθούν το έργο μας με καχυποψία. Δεν γνωρίζουν αν είναι ορθά όσα επιτελούνται εδώ. Πρέπει να είναι σαφές σε όλους μας ότι οι άνθρωποι στην Ευρώπη δεν ενδιαφέρονται τόσο για θεσμικές συζητήσεις· αυτό που τους απασχολεί περισσότερο είναι το μέλλον των παιδιών τους, οι θέσεις εργασίας τους, η σύνταξή τους, η κοινωνική δικαιοσύνη. Τους ενδιαφέρει να έχουν υγιεινά τρόφιμα και να ζουν σε καθαρότερο περιβάλλον - επιδίωξή μας είναι να τους ακούμε περισσότερο!

Διότι εδώ είναι ο χώρος στον οποίο εκπροσωπούνται τα συμφέροντα των ανθρώπων. Εδώ συνέρχονται οι εκπρόσωποι του ευρωπαϊκού λαού. Για τον λόγο αυτό τονίζω: οι πολίτες που μας εμπιστεύθηκαν δίνοντάς μας την ψήφο τους σε άμεσες εκλογές αναμένουν από εμάς να αγωνιστούμε υπέρ αυτών. Γνωρίζω ότι όλοι οι συνάδελφοι σε αυτό Κοινοβούλιο θεωρούν ότι είναι προασπιστές των ανθρώπων και είμαι υπερήφανος γι' αυτό. Σας ευχαριστώ όλους γι' αυτό.

Για πρώτη φορά από την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ακούγεται ένα ρεαλιστικό σενάριο αποτυχίας της. Εδώ και μήνες στην Ένωση διοργανώνονται η μία μετά την άλλη επείγουσες σύνοδοι κορυφής. Αποφάσεις που μας αφορούν όλους λαμβάνονται από αρχηγούς κυβερνήσεων κλεισμένων των θυρών. Αυτό αποτελεί κατά την γνώμη μου οπισθοχώρηση προς μία κατάσταση της ευρωπαϊκής πολιτικής που από καιρό θεωρείτο ότι έχει ξεπεραστεί: θυμίζει την εποχή του Συνεδρίου της Βιέννης τον 19ο αιώνα. Αξίωμα της τότε πολιτικής ήταν: σκληρή επιβολή των εθνικών συμφερόντων, και μάλιστα χωρίς δημοκρατικό έλεγχο.

Αντίθετα, η Ευρώπη της μεταπολεμικής εποχής στηρίζεται στην ρεαλιστική αντίληψη ότι τα συμφέροντά μας δεν μπορούν να διαχωριστούν πλέον από τα συμφέροντα των γειτόνων μας· στην αντίληψη ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αποτελεί ένα παιχνίδι μηδενικού αθροίσματος στο οποίο κάποιος πρέπει να χάσει για να κερδίσει κάποιος άλλος. Είναι ακριβώς το αντίθετο: **ή χάνουμε όλοι - ή κερδίζουμε όλοι. Βασικός κανόνας εδώ είναι η κοινοτική μέθοδος. Δεν αποτελεί τεχνική έννοια αλλά αποτελεί την ψυχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης!**

Τι σημαίνει αυτό στην πράξη; Να επιλύονται οι διαφωνίες με τον διάλογο και την συναίνεση. Αντί του δικαίου του ισχυρότερου να επικρατούν η αλληλεγγύη και η δημοκρατία. Να επιτευχθεί ισορροπία συμφερόντων μεταξύ μικρών και μεγάλων κρατών, μεταξύ Βορρά και Νότου, Ανατολής και Δύσης. Να τεθεί η ευημερία του συνόλου πάνω από τα ατομικά συμφέροντα.

Αυτό το επί πολλές δεκαετίες αυτονόητο και επιτυχές κοινοτικό εγχείρημα έχει υποστεί ζημιές.

Κατά τα παρελθόντα δύο έτη δεν άλλαξε μόνον ο τρόπος θεώρησης των προβλημάτων αλλά και η μέθοδος αντιμετώπισής τους. **Και τούτο διότι η παραπομπή των θεμάτων στις συναντήσεις κορυφής, οι διαρκώς περισσότερες συναντήσεις αρχηγών κυβερνήσεων και η εστίαση σε αυτές αποκλείουν σε μεγάλο βαθμό από τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων το μοναδικά άμεσα εκλεγμένο όργανο της Κοινότητας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.** Και οι εκπρόσωποι του λαού στα εθνικά κοινοβούλια υποβαθμίζονται ουσιαστικά σε εκτελεστές αποφάσεων. Το μόνο που τους απομένει είναι να συγκατανεύουν στις κυβερνητικές συμφωνίες που συνάπτονται στα κέντρα αποφάσεων των Βρυξελλών.

Το αποτέλεσμα μιας πολιτικής χωρίς επαρκή κοινοβουλευτική νομιμοποίηση θεωρείται από τους πολίτες ως διαταγή από τις Βρυξέλλες. Και το τίμημα για αυτό το πληρώνει η Ευρωπαϊκή Ένωση ως σύνολο: και όλα αυτά αποτελούν γόνιμο έδαφος για να αναπτυχθούν αντιευρωπαϊκά αισθήματα.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν θα παρακολουθεί αυτήν την κατάσταση μένοντας άπραγο!

Όποιος θεωρεί ότι μπορεί να επιτευχθεί περισσότερη Ευρώπη με λιγότερο Κοινοβουλευτισμό δηλώνω εδώ και τώρα ότι θα με βρει αντιμέτωπο!

Η διακρατική συμφωνία για μια νέα δημοσιονομική ένωση αποτελεί την πρώτη δοκιμή. Στις διαπραγματεύσεις οι εκπρόσωποι του Κοινοβουλίου μας προσπάθησαν - χωρίς επιτυχία επί του παρόντος - να προωθήσουν το αίτημα σύζευξης της δημοσιονομικής πειθαρχίας με την αύξηση της οικονομίας και την απασχόληση. Οι πολίτες μας όμως αναμένουν ακριβώς αυτήν την λογική ισορροπία! Και αυτός είναι ένας ακόμη λόγος που επιβάλλει να καθόμαστε και εμείς στο τραπέζι των ευρωπαϊκών συνόδων κορυφής!

Η Ευρώπη είναι μια κοινότητα αξιών. Απαιτούμε από τις υποψηφίες για ένταξη χώρες να τηρούν αυστηρά τα κριτήρια της Κοπεγχάγης. Το Κοινοβούλιο πρέπει να αγωνιστεί για να εξασφαλιστεί ότι και στα κράτη μέλη τηρούνται και εφαρμόζονται ως αυτονόητες αξίες η δημοκρατία, τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ελευθερίες. **Όποιος παραβιάζει τις αξίες του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να ξέρει ότι θα αντισταθούμε με σθένος. Αυτήν την υποχρέωση έχουμε αναλάβει όλοι μαζί ως Κοινοβούλιο.**

Το καθήκον μου ως Προέδρου του Κοινοβουλίου, ως Προέδρου ενός εκ των τριών κεντρικών θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θεωρώ ότι είναι να αντιταχθώ σε αυτήν την συνεχιζόμενη τάση εστίασης στις συνόδους κορυφής και στην επανεθνικοποίηση. Σκοπός μου είναι να συμβάλω για να καταστεί το Κοινοβούλιο πιο ορατό και να ακούγεται περισσότερο ως χώρος της δημοκρατίας και του πολυφωνικού διαλόγου σχετικά με την κατεύθυνση της πολιτικής στην Ευρωπαϊκή Ένωση. **Πρέπει να δίνουμε στα λόγια μας μεγαλύτερο βάρος.**

Σημαντικός στόχος μας θα είναι να διεξάγουμε διαπραγματεύσεις με το Συμβούλιο επί ίσοις όροις, είτε αυτές αφορούν τις δημοσιονομικές προοπτικές, την μεταρρύθμιση της γεωργικής, της αλιευτικής ή της περιφερειακής πολιτικής, τον αγώνα κατά της αλλαγής του κλίματος, την θέσπιση νομοθεσίας για τις χρηματοπιστωτικές αγορές, την δικαιοσύνη και τις εσωτερικές υποθέσεις ή την εμπορική πολιτική.

Εδώ και δύο έτη έχει τεθεί σε εφαρμογή η Συνθήκη της Λισαβόνας, και δεν έχουμε αξιοποιήσει ακόμη όσο θα μπορούσαμε ως εκπρόσωποι του λαού τις δυνατότητες που αυτή προσφέρει. Πρέπει να αποτελεί κοινό μας στόχο η αξιοποίηση των πραγματικών μας αρμοδιοτήτων, ακόμη και εάν χρειαστεί να έρθουμε σε σύγκρουση για να το επιτύχουμε. Για να ενισχυθεί η ορατότητα του έργου του Κοινοβουλίου απαιτείται επίσης η κριτική εξέταση των συμφωνιών σε πρώτη ανάγνωση.

Όλα αυτά μπορούν να λειτουργήσουν μόνον εάν τηρούμε την τάξη και στους κόλπους του Κοινοβουλίου μας. **Θα καταβάλω κάθε προσπάθεια, με την βοήθεια της διοίκησής μας, ώστε να εξασφαλιστεί για τα κοινοβουλευτικά όργανα και όλους τους βουλευτές το πλαίσιο εκείνο που είναι απαραίτητο για την βέλτιστη εκτέλεση των καθηκόντων μας ως νομοθετών.**

Δεν θα είμαι ένας εύκολος Πρόεδρος. Θα είμαι ένας Πρόεδρος ο οποίος θα αγωνιστεί, εάν χρειαστεί, για να διασφαλιστεί ότι η εκτελεστική εξουσία κερδίζει τον σεβασμό του Κοινοβουλίου, ένας Πρόεδρος που θα ασκεί πίεση εάν τίθενται σε κίνδυνο τα συμφέροντα των πολιτών. Ένας Πρόεδρος που εκπροσωπεί ισχυρούς βουλευτές που αγωνίζονται για τα συμφέροντα των πολιτών τους! Ένας Πρόεδρος που θα καταβάλει κάθε προσπάθεια για να ξανακερδηθεί η χαμένη εμπιστοσύνη των ανθρώπων στην διαδικασία της ευρωπαϊκής ενοποίησης και να αναζωπυρωθεί ο ενθουσιασμός για την Ευρώπη!

Αξιότιμοι βουλευτές,

πολλοί άνθρωποι έθεσαν τη ζωή τους σε κίνδυνο και πάρα πολλοί έδωσαν τη ζωή τους αγωνιζόμενοι υπέρ των κοινοβουλευτικών δικαιωμάτων και του Κοινοβουλευτισμού.

Ο πρώτος ελεύθερα εκλεγμένος Πρόεδρος της Συντακτικής Συνέλευσης στην Τυνησία, ο Mustafa Ben Jaffa, μαζί με τους συναδέλφους του, που βιώνουν την πρώτη τους κοινοβουλευτική εμπειρία, έχουν στραμμένα τα μάτια τους προς τα κοινοβούλια στην Ευρώπη και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Στη Λιβύη, όπου ένας δυνάστης διεξήγαγε πόλεμο κατά του λαού του, πρώτη η Ευρωπαϊκή Ένωση άνοιξε πρεσβεία και με αυτήν την ενέργεια έδωσε ελπίδα στους ανθρώπους που αντιμετώπιζουν μια δύσκολη κατάσταση. Κατά την απονομή του Βραβείου Ζαχάρωφ, μια θαρραλέα νεαρή μπλόγκερ και ένας ηρωικός αντίπαλος του Καντάφι μας συγκίνησαν με τον θαυμασμό που εξέφρασαν για τις αξίες της Ευρώπης. Στη Μέση Ανατολή μας ερωτούν επανειλημμένως πώς κατορθώσαμε στην Ευρώπη να μετατρέψουμε εχθρούς σε φίλους και πώς μπορέσαμε πέραν από τις εθνικές και θρησκευτικές διαφορές και τις διαφορετικές κοσμοθεωρίες να οικοδομήσουμε αυτήν την μία Ευρώπη. **Όσο περισσότερο απομακρύνεται κανείς από την Ευρώπη τόσο καλύτερα λόγια ακούει για την Ευρώπη.**

Ας εργασθούμε λοιπόν όλοι μαζί για να ξαναφέρουμε πίσω στην Ευρώπη αυτόν τον ενθουσιασμό για το εγχείρημα της ευρωπαϊκής ενοποίησης!

Η Ευρώπη αποτελεί μια συναρπαστική ιδέα. Μια ιδέα, που δημιουργήθηκε ως απάντηση του δεύτερου μισού του 20ού αιώνα στο πρώτο μισό του 20ού αιώνα. Πώς ήταν το πρώτο μισό; Μίσος, πολιτική των μεγάλων δυνάμεων, διώξεις κατά των άλλων, περιφρόνηση των ανθρώπων, τα χαρακώματα του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου και τα Γκουλάγκ του Στάλιν· οι θάλαμοι αερίων του Άουσβιτς ως οι πλέον μαύρες σελίδες της ιστορίας του πολιτισμού. Στο δεύτερο μισό του 20ού αιώνα η ευρωπαϊκή ενοποίηση και τα κοινά θεσμικά όργανα της Ευρώπης εξασφάλισαν τη μακρύτερη περίοδο ευημερίας και ειρήνης στην ιστορία της. Το 1989 έπεσε το σιδηρούν παραπέτασμα. Επανενώθηκε η Γερμανία. Το 2004 και το 2007 προσχώρησαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρώην κράτη του Συμφώνου της Βαρσοβίας και με τον τρόπο αυτό αποκαταστάθηκε και πάλι η πολιτιστική και πολιτική ενότητα αυτής της ηπείρου που ήταν τεχνητά χωρισμένη επί 40 έτη. Πόσο μεγάλο είναι αυτό το επίτευγμα! Γιατί παύσαμε να είμαστε υπερήφανοι γι' αυτό; Γιατί δεχόμαστε να ακούγονται αρνητικά λόγια γι' αυτό το μοναδικό ιστορικό επίτευγμα;

Κυρίες και κύριοι,

ο παππούς μου πολέμησε στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. 20 χρόνια αργότερα ο πατέρας μου συμμετείχε σε έναν πόλεμο με τον οποίο το εγκληματικό χιτλερικό καθεστώς βύθισε τον κόσμο στη φωτιά του πολέμου. Μεγάλωσα σε μια πόλη που βρίσκεται κοντά στα σύνορα τριών χωρών όπου οι άνθρωποι έπρεπε να περιμένουν σε μεγάλες ουρές στα σύνορα όταν ήθελαν να επισκεφθούν τους γείτονές τους στο Βέλγιο και την Ολλανδία.

Ξεπεράσαμε τον πόλεμο και την πείνα. Ανοίξαμε τα σύνορα. Καταδικάσαμε τον ρατσισμό και την ξενοφοβία. Ζούμε σήμερα σε μια ελεύθερη, σε μια ανοικτή Ευρώπη. Μια Ευρώπη που μπορεί να είναι υπερήφανη για την πολιτιστική της πολυμορφία.

Ας οπλίσουμε αυτήν την Ευρώπη για τον 21ο αιώνα για να ξαναγίνει και για τη νέα γενιά μια υπόσχεση για μια οικονομικά δυνατή, κοινωνικά δίκαιη, ελεύθερη και δημοκρατική ευρωπαϊκή πατρίδα.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.